

—52 1,338 Rd. 47 f. Men, da det Beløb, hvormed Slaverierne i Ministeriets Hovedbøger staae debiterede, i Genhold til Besvarelserne af Statsrevisionens Antegninger kun udgjør den forsynævnte Sum, saa har man ikke anseet det nødvendigt at søge en Tillægsbevilling for en større. Naar den meget ærede Landstingsmand formener, at det ikke lader sig gjøre at opføre en extraordinær Sum, som extraordinært er bevilget, blandt de Conti, der ere bevilgede ved Finantsloven, saa er det et Spørgsmaal, som jeg ikke fordrifter mig til at afgjøre, da jeg dertil ikke er saa tilstrækkelig inde i Regnskabs- og Revisionsvæsenet; men det turde dog have sine store Vanskeligheder at gaae en anden Vej, idetmindste vilde det forøge Arbejdet meget betydeligt. Naar saaledes Forbundscontingentet skulde indkaldes og mobiliseres, og man ikke kunde faae Lønning, Brød- og Undermunderingspenge o. s. v. opførte paa de forskjellige Conti, saa var man nødsaget til at føre særskilt Regnskab for enhver enkelt Afdeling og hvert enkelt Compagnie for det Mandstab, der indkaldes i Anledning af Forbundscontingentet, og det vilde altsaa i høieste Grad forøge Arbejdet, og dette antager jeg er Grunden, hvorfor det ikke tidligere er skeet. Jeg skjønner heller ikke, at det er nødvendigt; thi den extraordinaire Sum opføres samlet paa et særskilt Sted, og ved de forskjellige Conti kan man henvide til den større Sum saaledes, at Rigtigheden af Regnskabet kan godtgjøres. Hvad de 5000 Rd. angaaer, saa forekommer det mig bestandigt klart, at, naar der staaer paa Underbilaget, at 5000 Rd. ere bevilgede, forsaavidt Forretningernes Forøgelse maatte gjøre dem nødvendige, saa maae de kunne henregnes under Contourudgifter, og det er det, der har givet Anledning til, at denne Sum paa denne Maade er bleven omtalt i Bevillingen. Hvad det sidste Punkt angaaer, da antager jeg, at Finantsministeren vil besvare det Fornøjne i saa Henseende.

Finantsministeren: Nattet det Punkt, der af den ærede Talef. sidst blev fremhævet, angaaer et Regnskab, der for Diebliffet er under Behandling hos Revisionen; og i sin Tid, naar det bliver bragt for Rigsdagen,

vil give tilstrækkelig Anledning til, at dette Punkt vil kunne blive debatteret og finde sin endelige Afgjørelse, skal jeg alligevel strax bemærke, at den ærede Landstingsmand sandsynligvis dog vil indrømme, især efterat det høitærede Thing igaar ved anden Behandling er gaaet ind paa det af mig forelagte Lovforslag, at det var aldeles ligegyldigt, om Pengene udbetaltes af en af de holsteenske Kasser eller af den danske Finantskasse, som den ærede Landstingsmand udtrykte sig. Thi, da det Høje er en fælles Kasse i det Nar, der her er bragt paa Tale, fordi alle Pengebeholdningerne indtil 31te Marts 1853 vare fælles Beholdninger, tilhørende Monarchiet i det Høje, gjorde det ingensomhelst Forskjel, om man udbetalte dem paa det ene eller det andet Sted. Dermed, vil nu den ærede Landstingsmand sige, staaer det i en skrigende Modsetning, at der paa et Budget for Hertugdømmet Holsteen var opført 858,000 Rd. Udgifter, uden at den danske Rigsdag dermed havde det Mindste at gjøre, imedens der for andre Dele af Armeen var bevilget Penge paa den danske Finantslov. Ja, det er indrømmet; der er virkelig i det Nar ganske overordentlig forvirrede Forhold tilstede; det kan Ingen benægte. Det maa erindres, at den danske Armee, den Deel af Armeen, som i den danske Finantslov blev beregnet, gif i Aarets Løb for en Deel over til Holsteen, og omvendt, at de holsteenske Tropper, som der blev approberet Pengesummer for ved det holsteenske Budget, gif over i Kongeriget, med andre Ord, Armeegænheden gennemførtes, og det laa ganske vist ikke bestemt i Finantsloven. Forsaavidt altsaa som Forholdene med Nødvendighed, — idetmindste med en Nødvendighed, som Rigsdagen tidligere har givet sin Anerkendelse af, — medførte, at Armeegænheden i det paagældende Nar afløste den tidligere Sondring af den holsteenske Troppstyrke fra Monarchiets øvrige Armee, maatte der komme en absolut Forvirring i Forholdene. Den Finantslov, der var bevilget for Kongeriget, kunde jo ikke strække til, og heller ikke kunde den Beregningsmaade, som var lagt til Grund for Budgetteringen for Hertugdømmet Holsteen, med Lethed følges. Nu er det Spørgsmaal om, hvorledes man